

آدم هـ

هـ

هـ ①

هـ ②

س

س

س

س

س

س

س در خنجر
س در خنجر
س در خنجر

س

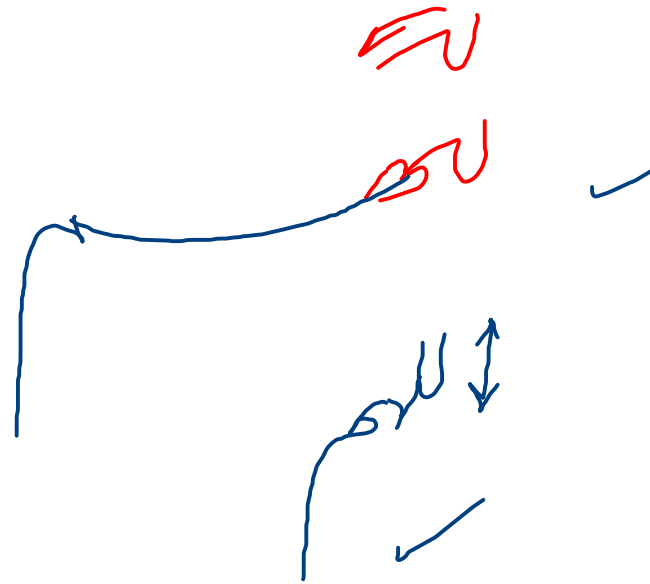
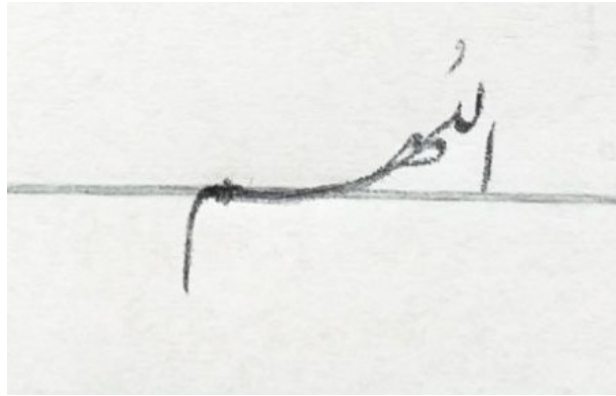
۱۳

پری

* نشہ - ظلم = قور

پری

پری پری
پری

اَبْهَمَ صَلَّ عَلٰى قَاطِبِكُمْ اِيَّاهَا وَتَعْلَمَانَا وَ...
 وَتَمَّ الْمَسْبُوعُ فِيهَا بَعْدَ مَا اَخَاطَبَهُ عَلَمُكَ
مجلس دار

اَبْهَمَ
 اَبْهَمَ ه ا ب ر ت

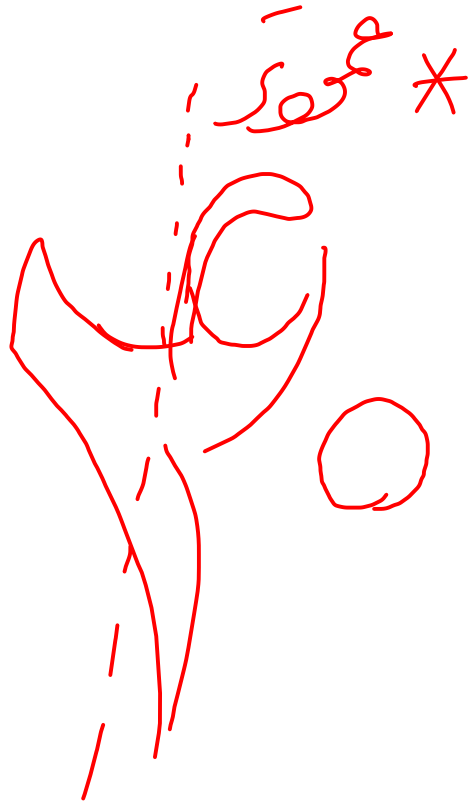
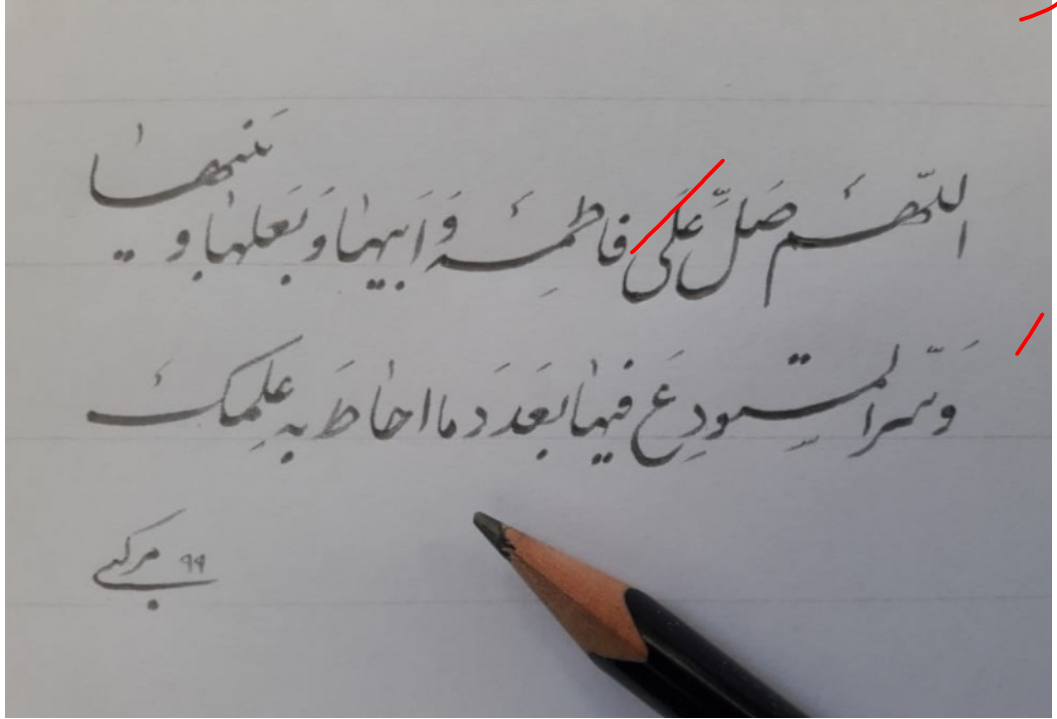
اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ
 اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ
 اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ

اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ
 اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ
 اَبْهَمَ اَبْهَمَ اَبْهَمَ

اَبْهَمَ

اَبْهَمَ

زاویه نسبت سر عین
۹۶

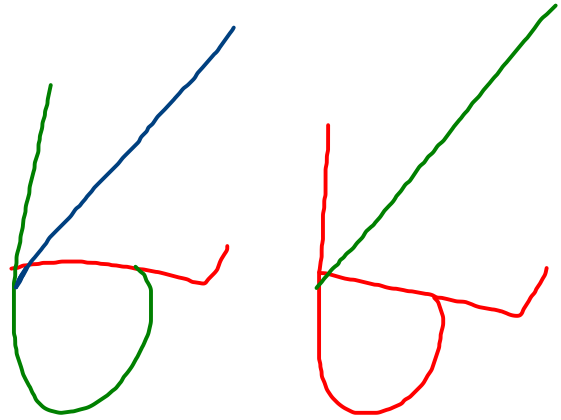
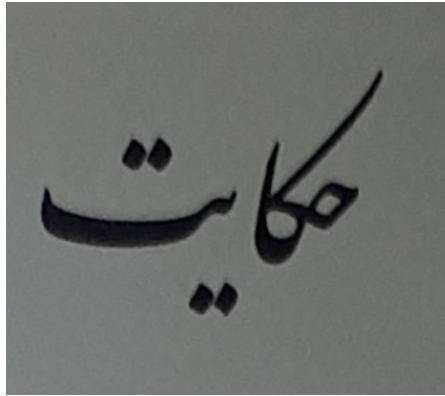
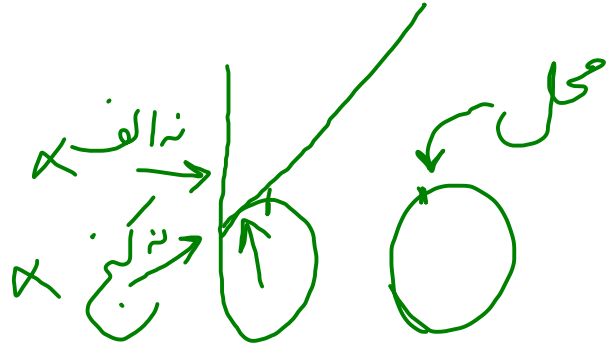
« حکایت »

حکیمی پسران را پند همی داد که جانان پدر هنر آموزید
که ملک و دولت دنیا را اعتماد نشاید و سیم وز در سفر بر،
| محل خطر است، تا دزد بکیب آید.

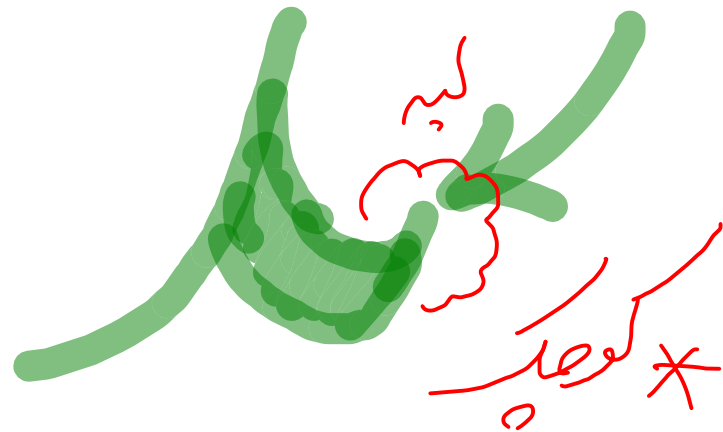
یا خواجه به تبارق بخورد. اما هنر چشمه زانیده است دولت
پاینده. و اگر هنر مند از دولت بیفتد
غم نباشد که هنر در نفس خود دولت است، هر جا که رود قدر
ببند و در صدر نشیند
و بی هنر لقمه چسبند و سخی ببند...

پرنی

هم اندازد
حسن تر از آنست که حکا حکا
چسبیده هم باشد حکا
بته: حکیمی حکیمی حکیمی
حکیمی حکیمی حکیمی

استیابہ ~~حز~~

بعد از کسبه

ن پ در ه س ر م ن و ر ه
ک گ ن ا ه

س ر م ر ک و ن ا ه ر س د

انتهای سطر

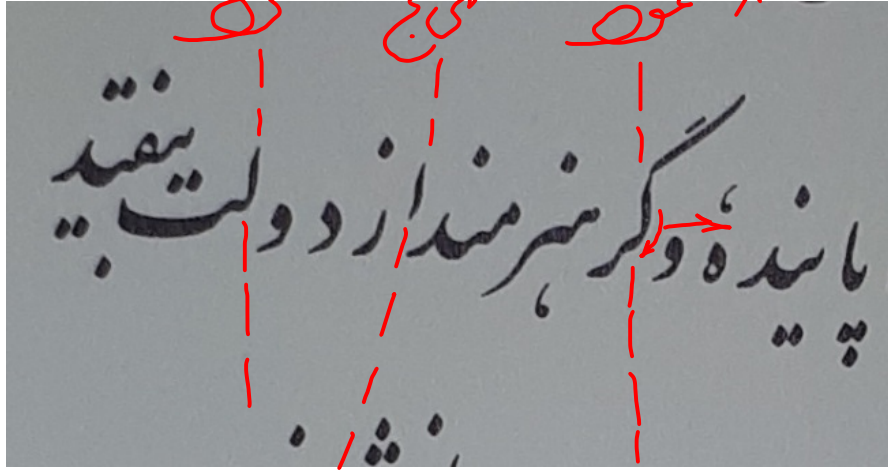
یا د ز و ب یک س ا ر د
ب ی ی ی ی ی ی ی ی ی ی

س ر م ر ک و ن ا ه ر س د
ش ر م ا ل ل ر ر ر ف ر ت

وسط سطر

پ ا ن ی ذ و ک ر م ن م ن د ا ز
ب ی ی ی ی ی ی ی ی ی ی

م ن ی ذ م ن ی ذ م ن ی ذ

کاف
* الفلمرج

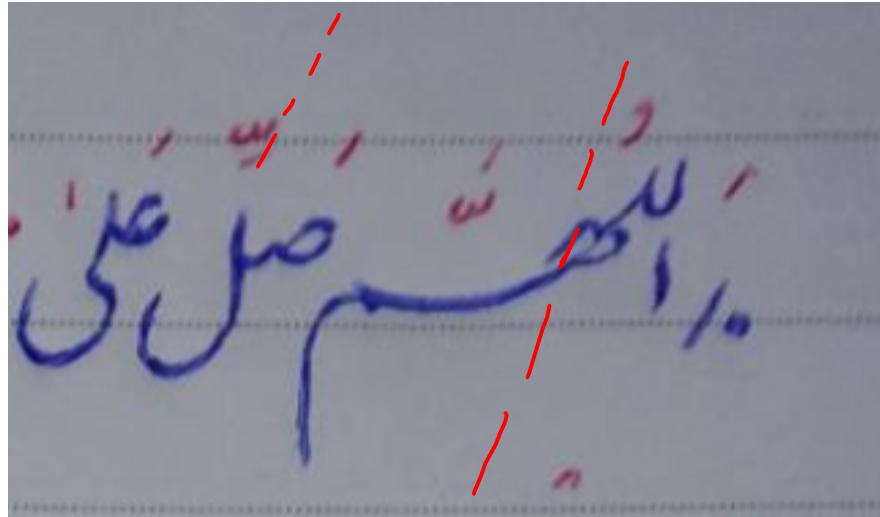
از
زاویه الف
کج

الف ← تبدیل شد

کاملًا عجم و قدری کج است

لام
کاف
اغزان

زاویه بکسر جمع کسر ← عمودی

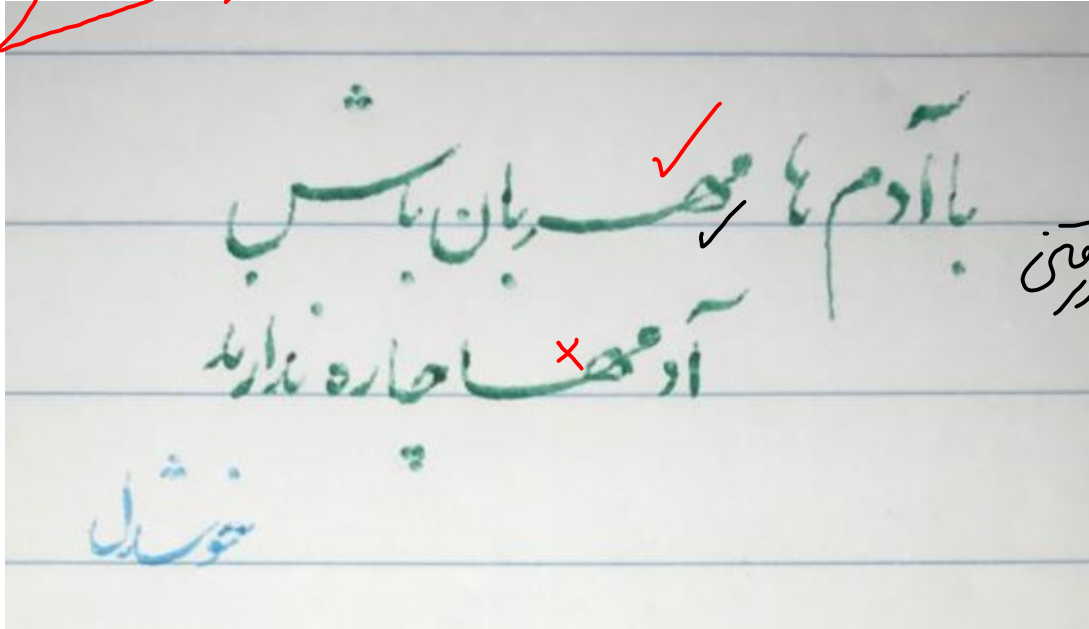

① م

②

③

مخواسره
برغن خنجر
خنواسره *

* ④ زاویه مالک فنی
15

⑤

مخصر
مخصر

مخصر

اندر که باقی ماند

با آدم ما مھربان باش

آدمها چاره ندارند